

Petri György

ÁLLJON MEG A MENET!

Védőszentjeimnek

„Engem egy pillanat megölhet”?
 „Nekem már várni nem szabad”?
 Bizti? Nincs az egész egy kicsit
 – L. Gy.-vel szólva – felü-hi-li-lizálva?
 Nem ahelyett állnak e lázas szavak,
 hogy „Nem volna három rongyod,
 garantáltan folyó hó 15-ödikéig,
 amikor is nekem befolyik egy nagyobb...
 értem, kettő is elég, vagy annyi, amennyi úgy ahogy...
 De azt prompt!” Nem ahelyett?
 Tedd „fekély, galád” szívedre kezedet.

*Gefrorne Tropfen fallen
 von meinen Wangen ab*
 – – Franzl, Franzl, hogy is van ez?
 A megfagyott cseppek mi módon hullanak alá?
 Rendben: először szomorú szemeidből
 az orcára potyogtak, aztán ottan megfagytanak.
 Csepp alakban. Kb. így:
 Figyelembe véve egy könnycsepp térfogatát
 és néhány triviális termodinamikai megfontolást:
 amikor *fallen*, akkor vagy nem *gefrorne*, vagy nem *Tropfen*.
 (Hacsak, hacsak nem kaptál egy pofont. [Peremfeltétel.])
 De szépnek szép. Mi több, gyönyörű!
 (Most is a *Winterreisét* hallgatom.)
 Mégis szóvá kell tennem: amire a szövegíró gondolt:
 minimum jégcsapretek méretű szerelmi bánat.

„Az ember végül homokos”
 – sorvégen, rímkényszerben, de nem okvetlenül.
 Én például buta
 fejemmel nem biccentek. Ezeknek?
 Igaz, nem is remélek, fejszesuhanás,
 ebben egyezünk.
 „a hozzáértő dolgozó
 nép okos gyülekezetében
 hányni...” Mir gesagt.
 Néha én is
 hol így, hol úgy
 vagyok ezzel:
 Vetni. Meg. Száz. Bajunk.

HELYETT

Eldöntöttem. Nem írok levelet.
 (Ja k vam pisu csivo zse bolje...)
 Fel se hívlak. Minek?
 A dolgoknak az a dolguk,
 hogy tönkremenjenek.
 Az ilyesmiket
 (természetüknél fogva)
 megbeszélni sem lehet.
 Kezdeni pedig
 mit lehetne velük?
 Kezdeni a végüket?
 Kikezdeni
 mint nővel,
 vagy mint vasat a rozsda kezdi ki?
 Minden kapcsolat tartam-egyenletében
 szerepel egy *p* pusztulékonyági együttható,
 ez bátran (vagy gyáván) posztulálható.
 Hogy miért? Ne kérdezd.
 Tudja a...
 Mindenható.
 Tudja az Isten. Tudja, tudja, naná!
 ő már csak ilyen fúrt agyú öreg,
 a bal fülét a nyaka mögött hátranyúlva
 jobb kézzel vakarja meg.
 Gondolj csak a Megváltás Kft.-re (vagy betéti társaság?),
 tanulmányozd a theonómiát.

Ám elkalandoztunk.
 Hova is a tovább?
 Ja, hogy miért nem hívlak fel. Nem tudom.
 Minden gondolat megáll féluton,
 hőköl vissza, hisz nincsenek hovák;
 szakadék szélén, párkány peremén
 visszaretten a mélységtől az Én,
 no, csak metafizi-
 kai mélységre gondolok, ilyen izé
 hogyishívjásokra: kimért chimérák,
 etc., etc., ecet, ecet, amikbe nem kell beleugrani.
 Szóval, magyarul, Unbehagen, kognitív disszonancia.
 Ennyit erről egyelőre. Szia.